

נידה נא: (המשנה הראשונה) עד נב: (המשנה הראשונה)

ביאורי מושגים
מתנות - כל בהמה שנשחטה חייב הבעלים לתת לכהן את הזרוע הלחיים והקבה.
ביעור - כל חפץ שיש לו קדושת שביעית והוא כלה מהשדה יש להוציאו צהבית ולהפקירו.
מיאון - יתומה קטנה שהשיאוה אמה ואחיה יכולה למאן בבעלה ולצאת ממנו כל עוד היא קטנה.

המשנה

כל שחייב בראשית הגז חייב במתנות - ויש שחייב במתנות ופטור מראשית הגז.
כל שחייב בביעור יש לו קדושת שביעית - ויש שיש לו קדושת שביעית ופטור מביעור.
כל דג שיש לו קשקשת יש לו סנפיר - ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת.
כל שיש לו קרניים יש לו פרסות סדוקות - ויש שיש לו פרסות סדוקות ואין לו קרניים.
כל הטעון ברכה אחרי טעון ברכה לפני - ויש הטעון ברכה לפני ואינו טעון ברכה אחרי.
ריח טעון ברכה לפני ולא אחרי, מצות טעונות ברכה לפני ולא אחרי - בארץ ישראל נהגו לברך על תפיליו גם אחרי.

שורש הלוף פטור מביעור כיוון שאינו כלה לחיה מהשדה.
למרות שמספיק לכתוב קשקשת כתבה התורה גם סנפיר כדי להגדיל תורה ולהאדירה.

משנה

בת שהביאה שתי שערות - חייבת במצוות וחולצת או מתייבמת.
בן שהביא שתי שערות - חייב במצוות.
מתי ראוי להיות בן סורר ומורה: משיביא שתי שערות עד שיקיף הזקן שלמטה.
עד מתי בת ממאנת: ת"ק: עד שתביא שתי שערות.
ר' יהודה: עד שירבה השחור.

דיני שתי שערות:
1. צריך שהשערה תצא מגומה.
2. שתי שערות היוצאות מאותה גומה נחשבות כשתיים.
3. חכמים: צריך ששתי השערות יהיו באותו מקום.
ר' שמעון: שתי השערות יכולות להיות במקומות שונים.

מהו 'רבה השחור':
מר עוקבא: שיהיו שתי שערות ארוכות שוכבות ונראות כאילו רבה השחור על הלבן.
רבא: שיהיו שתי שערות עוברות משפה אחת לשפה השניה.

ר' אלעזר: הלכה כר' יהודה - ובתנאי שלא נבעלה משהביאה שתי שערות.

ברייתא

עד מתי בת ממאנת:
ר' מאיר: עד שתביא שתי שערות.
ר' יהודה: עד שירבה השחור.
ר' יוסי: משתקיף העטרה.
בן שלקות: עד שיתכלכל.

ר' עקיבא: איני יודע מיהו בן שלקות ולא מה זה כלכול. הלכה אני סובר שממאנת עד שתביא שתי שערות.

1. חבריו של ר' כהנא רצו להתיר מיאון גם כשנבעלה אחרי שתי שערות - ורב כהנא שיכנעם לא לעשות כן מפני התקנה שנתקנה בעקבות נכדו של ר' ישמעאל.
2. ר' יצחק ותלמידיו של ר' חנינא התירו מיאון אחרי שנבעלה - בתגובה לכך שלח הנשיא חיילים שהוציאוה מבעלה השני!